

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
UNIVERSITATEA „1 DECEMBRIE 1918” DIN ALBA IULIA
ȘCOALA DOCTORALĂ DE FILOLOGIE

REZUMATUL TEZEI DE DOCTORAT

**POLITICS AND POETICS OF GENDER IN THE EARLY 20TH
CENTURY.
CASE STUDIES IN ROMANIA AND THE UNITED KINGDOM**

Coordonator de doctorat:

Prof. univ. dr. habil. Maria-Ana Tupan

Doctorand:

Corina Mariana Mitrulescu

ALBA IULIA

2019

CUPRINS

ARGUMENT Error! Bookmark not defined.

INTRODUCERE Error! Bookmark not defined.

CAPITOLUL 1: POLITICA GENURILOR: ATITUDINI, CREDINȚE ȘI CONDUITE ÎN EUROPA ÎNCEPUTULUI DE SECOL XX Error! Bookmark not defined.

1. GEN ȘI POLITICĂ..... **Error! Bookmark not defined.**

1.1. Introducere **Error! Bookmark not defined.**

1.2. Mișcarea feministă în Anglia și Irlanda.....**Error! Bookmark not defined.**

1.3. Mișcarea feministă în România..... **Error! Bookmark not defined.**

2. “PROBLEME” DE GEN **Error! Bookmark not defined.**

CAPITOLUL 2: EPISTEMOLOGIA GENURILOR: EVOLUȚIE ȘI REVOLUȚIE, SAU MASCULINITATEA SCHIMBĂRII ȘI FEMINITATEA IMANENȚEI Error! Bookmark not defined.

1. “IMANENȚĂ” VERSUS “TRANSCENDENȚĂ” **Error! Bookmark not defined.**

2. ONTOGENEZA GENULUI: A DEVENI BĂRBAT SAU FEMEIE.**Error! Bookmark not defined.**

CAPITOLUL 3: OGLINDA ȘI ȘABLONUL: DISCUȚII DE GEN ÎN ROMANUL MODERNIST TIMPURIU. CONSTRUCȚIA IDENTITĂȚII DE GEN .Error! Bookmark not defined.

1. GEN ȘI OBIECTIFICARE. STUDIU DE CAZ: *ȘARPELE CU PENE ȘI AMANTUL DOAMNEI CHATTERLEY*, DE D.H. LAWRENCE **Error! Bookmark not defined.**

1.1. Obiectificare versus individualitate.....	Error! Bookmark not defined.
1.2. Poetica și politica obiectificării	Error! Bookmark not defined.
1.3. În loc de concluzie: Puterea obiectificării.	Error! Bookmark not defined.
2. “INADAPTAȚI” DE GEN	Error! Bookmark not defined.
2.1. Devieri sexuale și autoritatea genului	Error! Bookmark not defined.
CAPITOLUL 4: VISUL FEMEILOR EUROPENE ÎN SECOLUL XX: DE LA	
RESTRICȚIE LA DEMNITATE PUBLICĂ. STUDIU DE CAZ: FEMEILE DIN	
IRLANDA ȘI ROMÂNIA LA ÎNCEPUTUL SECOLULUI XX . Error! Bookmark not defined.	
1. <i>UNDE MALUM?</i>	Error! Bookmark not defined.
2. STRUCTURI DE PUTERE ȘI DE DETENȚIE. STATUL CA PRINCIPALĂ SURSĂ DE	
CONSTRÂNGERE.....	Error! Bookmark not defined.
2.1. Control și detenție	Error! Bookmark not defined.
2.2. Arhitectura detenției în Irlanda: Spălătoriile Magdalene	Error! Bookmark not defined.
3. STUDIU DE CAZ: CONTESA MARKIEWICZ	Error! Bookmark not defined.
4. STUDIU DE CAZ: FEMEILE ÎN ROMÂNIA	Error! Bookmark not defined.
5. MISOGINIE ȘI OBIECTIFICARE ÎN LITERATURA ROMÂNĂ INTERBELICĂ:	
SCURTĂ PREZENTARE	Error! Bookmark not defined.
CONCLUZII	Error! Bookmark not defined.
BIBLIOGRAFIE	18
CĂRȚI.....	18
ARTICOLE.....	30
DISERTAȚII.....	35
DOCUMENTE LEGALE.....	36

FOTOGRAFII.....	36
FILME.....	36

Cuvinte cheie: gen, politică, mișcarea feministă, patriarhat, drepturi politice, masculinitate, femininitate, obiectificare, societate europeană, începutul secolului XX, modernism, literatură modernistă, identitate, dihotomia masculin/feminin, stereotipii, sfera publică și privată, teoria feministă, roluri de gen, misoginism, auto-reflecție, disciplinare, constrângere, drept de vot.

Scopul acestei disertații este acela de a studia cele mai importante aspecte ale statutului femeii la începutul secolului al XX-lea, prin trasarea unei paralele între feminismul românesc și cel britanic și prin analizarea datelor istorice și a textelor literare din perioada modernistă. Importanța acestei lucrări constă în faptul că scoate la iveală filiațiile istorice ale genului și ale politicii la începutul secolului al XX-lea, ceea ce ne-ar putea ajuta să înțelegem mai bine problemele actuale legate de gen. Chiar dacă în prezent, alături de multe alte drepturi, femeile au obținut și dreptul de a vota, ele se văd încă nevoite să facă față comportamentelor misoginiste, într-o societate în care rolurile de gen și prejudecățile încă se perpetuează. Mișcarea feministă de la începutul secolului trecut a schimbat perspectiva oamenilor asupra vieții în general, dar nu a reușit să elimine secole de stereotipii și limitare a femeilor la sfera privată; este nevoie de timp pentru a schimba complet mentalitățile și este important ca atât femeile, cât și bărbații, să îmbrățișeze ideile promovate de feminism. "O persoană nu se naște, ci mai degrabă devine femeie", este binecunoscuta afirmație a lui Simone de Beauvoir, care sugerează că feminitatea nu se bazează pe biologie sau intelect, ci mai degrabă pe reflectarea unor diferențe fundamentale între statutul bărbaților și al femeilor. Atât personalitatea bărbaților, cât și cea a femeilor, sunt modelate prin educația și cultura la care sunt expuși; rezultatele mișcării feministe, care-și are începuturile în primele decenii ale secolului al XX-lea, sunt tangibile astăzi: a fost o mișcare în primul rând despre schimbarea percepțiilor prin fracturarea normelor tradiționale și deconstruirea modului în care umanitatea a perceput feminitatea ca fiind o categorie mai puțin importantă decât masculinitatea. Cea mai de seamă moștenire lăsată de mișcarea feministă societăților

contemporane este reprezentată de capacitatea de a pune la îndoială percepțiile la un nivel fundamental: ființele umane transcend biologia și chiar dacă bărbații și femeile sunt diferiți din punct de vedere fizic, toți merită șanse egale. Lupta politică a femeilor a stimulat apariția unui spectru larg de identități de gen și ne-a ajutat să redefinim noțiunea de *Celălalt* precum și pe cele legate de subiectivitate.

Principala contribuție pe care o aducem acestui domeniu de studiu este legată de cercetarea începuturilor feminismului românesc, care încă nu a fost suficient subliniat de alți autori. Majoritatea studiilor publicate au luat ca subiect de interes, în principal, cercetarea organizațiilor feministe care au apărut după apariția comunismului și după Revoluția din 1989. Documentele studiate (jurnalele vechi românești, articolele, autobiografiile și diverse declarații), precum și perioada de timp analizată în această lucrare - primele trei decenii ale secolului al XX-lea, cu accent pe perioada interbelică – sunt relevante pentru modul în care feminismul românesc a evoluat de-a lungul anilor, deoarece prezintă perioada în care româncele au fost mai active iar mișcarea lor a devenit vizibilă în plan internațional.

În perioadele antebelice și interbelice, autorii au scris extensiv pe teme legate de identitate, într-o societate bazată pe stereotipii, pe relații de putere asimetrice și diferite forme de discriminare de gen, de rasă și de, într-o lume aflată în schimbare rapidă. În mai puțin de un secol, femeile au reușit să evadeze dintr-un mediu intern ajungând să dețină poziții cheie în domenii fundamentale precum educație, știință sau politică. Dublul standard, discriminarea și ideile preconcepute legate de identitate încă există. Identitatea este produsă prin reprezentări, imagini, cuvinte, adică limbaj. Literatura este în continuare capabilă să genereze o altă lume a reprezentărilor. Prin urmare, în căutarea unui subiect comun și relevant, am cercetat canonul literar al secolului al XX-lea, reprezentat de lucrări ale unor autori români și englezi.

Alegerea subiectului ne-a limitat concomitent metoda. Feminismul a fost înlocuit în anii nouăzeci de o abordare a identității care nu mai privilegiază un factor în detrimentul celuilalt (superioritate masculină sau feminină). De interes este studiul "interferențelor dintre sex, rasă, clasă și sexualitate, prin noțiunea de feminism decolonial [...] Această teorie ne oferă o înțelegere a interacțiunii complexe dintre sistemele economice, etnice și de gen, căreia trebuie să-i facă față fiecare individ colonizat, de-a lungul vieții. Analiza acestor opresiuni care se intersectează reprezintă colonialitatea genului, iar oportunitatea de a o depăși este ceea ce Lugones definește drept feminism decolonial "(Indome 2018: 24). Prin grupurile colonizate, Maria Lugones, citată în pasajul de mai sus, înțelege toate minoritățile, categoriile marginalizate sau oprimate de indivizi supuși discriminării religioase, rasiale, de gen sau de clasă.

În cele din urmă, studiul nostru comparativ cu privire la poziția femeii în societățile românești și irlandeze din prima jumătate a secolului trecut, ne va permite să examinăm și efectele concordanței factorilor - cum ar fi suprapunerea conflictelor politice, naționale, rasiale și de gen - în Irlanda de dinainte de război, situație pe care nu o întâlnim și în România. Feminismul decolonial este, astfel, pentru noi, în acest context, o teorie critică care ajunge să fie atât stimulată, cât și pusă la încercare.

Potrivit lui Mertz, bărbații și femeile au aceleași aparate cognitive și senzoriale, vin în contact cu aceleași obiecte, de aceea își structurează conceptele abstracte în mod similar. Deci, dacă bărbații și femeile experimentează lumea din jur într-o manieră similară, ***de ce societățile europene s-au dezvoltat conform unui model specific culturilor patriarhale?***

Răspunsul se află în faptul că, atribuirea de roluri sociale bărbaților și femeilor, se face în funcție de sexul lor biologic și acest lucru reprezintă un fel de produs mental secundar al culturii umane; acest lucru diferă în funcție de tipul de cultură, de tradițiile și de motivațiile colective specifice societăților în care oamenii s-au născut și trăiesc. Fiecare individ este modelat de acestea și, la rândul său, prin puterea tradiției, culturii, artei etc., modelează generațiile noi. Acest șablon repetitiv predispune indivizii la formarea anumitor înclinații și conexiuni sociale cu alți indivizi. Gruparea oamenilor în funcție de taxonomii standard reprezintă un stereotip ce presupune existența anumitor antagonisme ce includ întrebări despre modul în care se formează identități care fie se pot afla în conflict direct sau pot susține apartenența la un anumit gen.

Cercetarea a fost inițiată pornind de la afirmația Mary Hawkesworth că: "sexul este o categorie politică. . . care determină cetățenia, drepturile, educația și oportunitățile de angajare, nivelurile veniturilor și bogăției și accesul la prestigiu și putere". Plecând de la sugestia metodologică a variațiunii fenomenologice pe motiv că "nici unui obiect nu i se poate atribui o singură descriere exhaustivă, pentru că, pe de o parte, el apare sub diferite aspecte fenomenale și, pe de altă parte, pentru că se schimbă în timp prin interferența cu noi medii "(Tupan 2016: 4), această teză are ca subiect discutarea noțiunii de *Femeie* în unele dintre cele mai importante ipostaze ale sale: femeile ca luptătoare pentru drepturile lor politice, femeile drept categorie de proscrise, femeile obiectivate, femeile ca scriitori și factori de decizie, care au influențat opinia publică, și femeile încarcerate. Perioada asupra căreia ne-am centrat atenția a fost aceea a primelor decenii ale secolului al XX-lea, până în anii 1930, deoarece susține imaginea modernă pe care femeile par să și-o fi creat pentru ele însele, în ciuda faptului că, pe parcursul secolelor anterioare, sistemul patriarhal le-a menținut într-o stare de inutilitate, de redundanță.

Contextul istoric este dominat de primul război mondial și de rezultatele acestuia. În Anglia, războiul a oferit oportunitatea de a elibera o parte din tensiunile sociale create de grevele

muncitorilor și de apariția mișcării feministe. În schimb, România nu a experimentat o astfel de neliniște socială, fiind caracterizată de stabilitate și progres și de o expansiune industrială fără precedent, stare care a reflectat modul în care femeile din România și-au desfășurat activitatea: spre deosebire de britanice, feministele române au încercat să se concentreze în principal asupra posibilității de a oferi femeilor în primul rând drepturi sociale și civile, decât politice; obiectivul lor principal nu era acordarea dreptului de vot, ci echitatea socială, prin drepturile juridice ale femeilor, acces la educație și siguranță economică. Deși mișcarea feministă a fost o mișcare a femeilor, despre femei și pentru femei și despre drepturile lor, ea a trebuit să se adreseze, în primul rând, unui public de sex masculin, având în vedere că autoritatea de a acorda femeilor dreptul de vot aparținea bărbaților.

Mișcărilor feministe din fiecare țară au prezentat caracteristici specifice, determinate de diferențele dintre legile, constituțiile, evoluția politică și cultura lor. Femeile au fost admise mai devreme în viața politică și publică, în special în acele țări în care tensiunile dintre clasele sociale au fost limitate sau practic inexistente. Tabelul de mai jos oferă o scurtă cronologie care ilustrează acordarea dreptului de vot femeilor din diferite părți ale lumii:

Perioada	Țara
1860	Au apărut primele organizații feministe
1869	Wyoming a fost primul stat american care a acordat femeilor dreptul de a vota
1893	Noua Zeelandă a fost prima țară din lume care le-a dat femeilor dreptul să voteze (deși au obținut dreptul de a candida abia în 1914).
1918	Femeile cu vârsta peste 30 de ani din Anglia au primit dreptul de vot, ca o recunoaștere a eforturilor pe care le-au depus în timpul Primului Război Mondial și a fost o victorie obținută de femei, dar în termenii propuși de bărbați.
1929	Femeile din România au primit dreptul de a vota la alegerile locale.
1938	Femeile din România au primit dreptul constituțional de a vota la toate alegerile.

Tabel 1: Scurtă cronologie a obținerii dreptului de vot de către femei

În timp ce multe dintre argumentele pe care le aducem pot fi universal aplicabile, vom pune accentul pe acele discursuri specifice Regatului Unit și României, deoarece prima țară poate fi considerată un simbol sau un standard atunci când vorbim despre mișcarea feministă pe care o putem compara cu evoluția mișcării în România, la începutul secolului al XX-lea, o mișcare pe care cercetătorii încă nu au studiat-o în profunzime; am luat Marea Britanie ca principal punct de interes, deoarece această țară este recunoscută pentru tradiția sa de a afirma drepturile individuale.

La începutul secolului trecut o idee a devenit foarte populară: capacitățile mentale ale unui individ sunt proporționale cu dimensiunea creierului; un creier mai mare și mai greu determină un grad de inteligență mai ridicat; și pentru că, prin fizicul lor, femeile sunt mai mici și mai puțin puternice decât bărbații, concluzia a fost că femeile sunt inferioare bărbaților, din punct de vedere intelectual. Capitolul 1 discută aceste noțiuni și dezvăluie, în același timp, răspunsurile femeilor la această problemă.

Prima parte a Capitolului 1 prezintă explicațiile istorice care au contribuit la modelarea construcției genurilor. Diviziunea muncii în anumite sisteme economice (de exemplu, gospodăria, în care bărbatul acționează ca "susținător al familiei" în timp ce femeia este "gospodina") sugerează că oamenii și-au dezvoltat capacitatea de a construi genul ca sistem binar. Ca rezultat, genul a fost privit drept un concept cheie în ceea ce privește un comportament corespunzător masculin sau feminin. În mod tradițional, familia a fost percepută ca o unitate socio-economică formată dintr-un bărbat, al cărui rol era acela de a oferi mijloace financiare pentru supraviețuirea familiei, și o femeie care avea rolul de a se îngriji de ceilalți membri. Această disjuncție poate fi considerată ca fiind artificială, deoarece atât bărbații cât și femeile îndeplinesc o multitudine de alte roluri, dar, în același timp, le-a oferit feministelor o platformă pe baza căreia să-și formuleze teoriile.

Politica și feminismul sunt puternic interconectate, deoarece teoria feministă se prezintă ca o teorie politică prin revendicările legate de puterea și drepturile femeilor. Prin exercitarea dominației absolute în politică, bărbații au avut un avantaj care le-a permis liberul acces la luarea deciziilor și la anumite eșaloane din ierarhiile superioare. Această structură patriarhală a puterii, deși nepalpabilă, a fost omniprezentă și a forțat femeile să se supună, îngrădindu-le libertatea de acțiune.

Teza de față analizează, de asemenea, folosirea incorectă a doi termeni fundamentali: *gen* și *sex*. La începutul secolului al XX-lea, societatea nu făcea încă diferența între sexul biologic al unei persoane și genul ei. *Sexul* este determinat de structura reproductivă și de funcțiile biologice ale bărbaților și femeilor, ca rezultat al diferențelor cromozomiale, genetice, neurologice și hormonale, în timp ce *genul* reprezintă un concept foarte fluid, iar expresia sa nu se bazează pe o identitate de gen specifică. Genul este o construcție socială care se referă la rolurile pe care bărbații și femeile au învățat să le îndeplinească încă din copilărie și la sarcinile și îndatoririle specifice atribuite de societate ambelor sexe în interiorul și în afara familiei tipice; "genul" este o categorie fluidă, deoarece este supusă unor schimbări permanente sub influența factorilor culturali, sociali, istorici și economici.

Epistemologia genului este o noțiune bazată pe două paradigme complementare, dar divergente: genul este determinat social, în sensul că societatea atribuie roluri de gen fiecărui sex biologic, în timp ce fiecare persoană își construiește realitatea de gen, independent de normele și reglementările sociale, în funcție de preferințele personale. În timp ce prima realitate este stabilă și predeterminată și poate fi observată prin metode teoretice și științifice, cea de-a doua poate fi înțeleasă doar prin analizarea comportamentului individual în mediul său de viață și prin stabilirea apartenenței la un sex sau la celălalt. Aici, am luat în considerare argumentul lui Judith Butler potrivit căruia "bărbatul" și "femeia" reprezintă două expresii distincte ale ființei umane bazate pe ipoteza că bărbații au, în general, o înfățișare masculină iar femeile sunt, în general, feminine; prin urmare, se poate argumenta că genul reprezintă expresia socială a corpului uman. Acest capitol explică faptul că organismele biologice ale bărbaților și femeilor îndeplinesc rolul de "bărbat" și "femeie" pe baza credinței celor mai mulți indivizi că suntem născuți fie bărbați, fie femei. Modul în care oamenii își "poartă" trupurile este influențat de cultură și reprezintă un rezultat al interacțiunii și al imitației sociale.

Acest aspect a fost important de cercetat, deoarece este fundamental pentru afirmația noastră de bază, și anume aceea că istoria femeilor a fost determinată de modul tradițional în care societatea a perceput rolurile de gen, generând, astfel, discriminarea femeilor. Oamenii socializează de la o vârstă fragedă, în conformitate cu anumite dictate culturale care duc la perpetuarea stereotipurilor de gen; pentru majoritatea indivizilor, noțiunile de *bărbat* și *femeie* sunt cel mai adesea asociate cu idei preconcepute despre anumite trăsături de personalitate și comportamente: de exemplu, bărbații sunt considerați a fi mai agresivi, obiectivi și raționali, în timp ce femeile sunt slabe, subiective, calde și emoționale. Deoarece societatea este un mediu subiectiv, se așteaptă ca atât bărbații, cât și femeile să acționeze în funcție de caracteristicile care le-au fost desemnate. Mișcarea feministă nu numai că a reușit să obțină dreptul de vot pentru

femei, dar, mai mult decât atât, a reușit să crească gradul de conștientizare, atât pentru bărbați cât și pentru femei, că viața obișnuită a oamenilor a fost profund afectată de anumite norme care au susținut răspândirea unei dominații a bărbaților; prin acțiunile sale, mișcarea feministă a provocat tradițiile culturale și sociale referitoare la gen și sex. Adevărata semnificație a luptei femeilor nu a fost neapărat aceea de a se desprinde de subordonarea indusă de o societate dominată de bărbați și nu a fost orientată în vederea obținerii dreptului la vot, ci pentru a determina femeile însele să înțeleagă că unele dintre ele au internalizat această stare de subordonare până la punctul în care a devenit un dat înăscut.

În **Capitolul doi** susținem că necesitatea de a distinge în mod clar masculinul de feminin se datorează stereotipurilor patriarhale care au guvernat societatea umană de-a lungul istoriei sale. Oamenii au fost îndrumați să-și modeleze personalitatea în conformitate cu un model de gen care se bazează în principal pe existența unui set de trăsături fizice care diferențiază bărbații de femei și îi împarte într-un sistem de categorii standard cu două laturi. Principalul accent a fost pus pe lucrările acelor scriitori și filosofi care au influențat societatea la începutul secolului al XX-lea, în încercarea de a demonstra că genul este fie generat biologic, fie construit social. De la Platon și Aristotel la gânditorii clasici, precum Schopenhauer, toți bărbații au legat raționalitatea și mintea de masculin, în timp ce iraționalul și corpul erau caracteristici asociate femeilor. Legătura lumii naturale cu femeia și a raționalității cu bărbatul a fost stabilită în timpul antichității și a influențat ideile filosofice ale lumii occidentale. Această polaritate de gen a implicat în mod inevitabil o ierarhie care a plasat femeile la același nivel cu natura și animalitatea, în timp ce bărbații au fost plasați la un nivel superior, datorită raționalității și calităților nobile ale sufletului și spiritului lor.

Am făcut referire la operele lui Schopenhauer, care au avut o mare influență la sfârșitul secolului al XIX-lea și la începutul celui de-al XX-lea. Scrierile sale au fost misoginiste și au stabilit tonul pentru discursurile literare și filosofice din perioada următoare. Un alt filosof, al cărui corpus nu este foarte dens, dar care a influențat opinia publică, a fost Otto Weininger, care a anticipat conceptul de gen în lucrarea *Sex și caracter*. Aici el argumentează că nu există forme "pure" masculine și feminine, ci doar forme intermediare iar femeile care posedă un volum mai mare de masculinitate sunt mai capabile de a manifesta raționalitate și, astfel, de a se emancipa. Activitatea lui Weininger este importantă deoarece s-a angajat să demonstreze că mișcarea feministă nu reprezenta ceva nou și că acțiuni similare s-au repetat de-a lungul istoriei fiind rezultatul unei creșteri a ceea ce el numește "forme sexuale intermediare".

Capitolul trei pornește de la ipoteza că nicio operă de artă (inclusiv textele literare) nu poate exista fără un context istoric. Narațiunile literare dețin putere asupra cititorilor și, ca

urmare, devin agenți activi de implementare și modelare a ideologiilor. Textele literare au o mare influență asupra percepțiilor, convingerilor și experiențelor umane, deoarece "se bazează pe o realitate fenomenologică, devenind o componentă materială (adică reală) a vieții emoționale, psihice și somatice a individului" (Boone 1998: 2) *Istoria sexualității*, scrisă de Michel Foucault, rămâne una dintre pietrele de hotar în procesul de conștientizare a gradului în care sexualitatea reprezintă una dintre principalele funcții ale puterii, o manifestare factuală a forțelor instituționale care, prin puterea textelor, reglementează cunoașterea și chiar dorința indivizilor. Foucault susține că toate discursurile care se află în circulație la un moment istoric dat "se gravează pe subiecții umani, fixând scenariile prin care ne recunoaștem pe noi înșine ca subiecți sexuali" (Boone 1998: 8). În același timp, Judith Butler a condensat teoria lui Foucault despre puterea discursivă pentru a valida ideea că organismul îndeplinește anumite roluri ca urmare a transplantării anumitor construcții sociale asupra acestuia.

Literatura a avut o semnificație deosebită pentru feminism, ca mișcare politică, deoarece "folosește extensiv texte literare în realizarea și diseminarea sensurilor sale" acordând totodată importanță scriitorilor precum Simone de Beauvoir și Virginia Woolf, a căror "operă acoperă atât polemica feministă cât și ficțiunea sau poezia." (Sellers 2010: 142)

Cultura artistică a erei postbelice a fost dominată de modernism. În unele moduri, termenul reflectă atât ideile dihotomiei tradiționale masculin/feminin, cât și noile imbricații ale genului și sexualității. Romanicii se întorseseră către interiorul ființei umane, pentru un banchet de sentimente și emoții personale, realiștii priveau spre exterior; moderniștii oscilau între interiorul și exteriorul personalității umane în aspirația lor către ceea ce Woolf a perceput ca fiind descoperirea autentică a sinelui. Proiecțiile sinelui interior pe o imagine obiectificată, pentru consumul public, se realizează în ficțiunea modernistă prin dublarea vocii narative și prin comunicarea proceselor și a senzațiilor de gândire ale personajului. Oglinda este simbolul acestei întâlniri între sine și alții, este aria figurativă a întâlnirii dintre dimensiunea interioară și cea exterioară a sinelui. Reflecția în oglindă are o funcție revelatoare, în timp ce obiectivitatea ascunde esența personalității feminine în materialitatea corpului său.

Femeile au fost întotdeauna văzute și folosite ca obiecte ale dorinței sexuale masculine și, datorită supunerii lor îndelungate față de bărbați, au fost forțate să participe la implementarea unui sistem de guvernare de tip patriarhal. Acest sistem a promovat puterea masculină asupra femeilor prin faptul că le-a refuzat participarea la sfera publică, accesul la educație și le-a limitat activitățile la sfera privată. Deși, teoretic, atât bărbații, cât și femeile pot fi obiectificați, femeile sunt mai predispuse la obiectificare, deoarece bărbații folosesc examinarea vizuală a corpului feminin, pe baza aspectului fizic, ca principal criteriu pentru selectarea eventualelor parteneri.

Obiectificarea reprezintă un fenomen social care apare, de regulă, în medii care încorporează rolurile tradiționale de gen și este strâns legată de ideea de heterosexualitate, avînd ca idee centrală conceptul de feminitate, o noțiune culturală care sprijină interesele ideologiei patriarhale. Astfel, fiind egalate cu obiectele neînsuflețite, femeile sunt supuse unei pierderi a personalității care le forțează să trăiască în ceea ce Beauvoir numește "imaneță". Acest concept se referă la aspectul static al vieții femeilor: ele se limitează la spațiul locuințelor lor și nu pot accesa viața publică, un privilegiu rezervat numai bărbaților. Din moment ce masculinitatea invocă noțiuni de putere și autoritate, ea este legată de ideea de "transcendență", adică de capacitatea de a conduce și monopoliza întreaga societate.

Unii cercetători susțin că obiectificarea nu reprezintă neapărat un element dăunător atât timp cât nu implică dezumanizarea prin folosirea celorlalți ca mijloc de atingere a scopurilor personale; oamenii pot fi obiectificați dacă "respectăm integritatea lor ca agenți cu scopuri proprii". Martha Nussbaum a introdus termenul de "obiectificare pozitivă"; acesta indică faptul că obiectificarea nu duce la dezumanizare, deoarece poate fi combinată cu idei de "egalitate, respect și consimțământ. Pentru a exemplifica aceasta, Nussbaum vorbește despre "obiectificarea laurentiană" care se referă la tipul de obiectificare ce se stabilește între protagoniștii romanelor lui D.H. Lawrence. Aceste personaje se consideră reciproc ca instrumente sexuale, în același timp respectându-se ca ființe umane; prin urmare, ei sunt egali, iar acțiunea de obiectificare nu are consecințe devastatoare asupra umanității lor.

Scriitorii români, precum Camil Petrescu și Anton Holban, utilizează obiectificarea femeilor în romanele lor într-o manieră similară. Personajele feminine nu au nimic de spus în operele acestor scriitori, deoarece ele întruhidează imagini simple, plane, bidimensionale; ele sunt creațiile bărbaților care le falsifică imaginea reală; relațiile funcționează atât timp cât femeile sunt sau par a fi supuse bărbaților, atât timp cât sunt ascultătoare, dar, în momentul în care încep manifeste semne de independență, bărbații își schimbă percepția, văzându-le ca impure, trădătoare și, prin urmare, caută să le umilească și să le pedepsească. Umbrite de bărbați, femeile devin prezențe palpabile numai prin intermediul relațiilor pe care le stabilesc cu bărbații. Textele literare românești discutate (*Ultima noapte de dragoste, prima noapte de război, Ioana, O moarte care nu dovedește nimic*) prezintă exemple de contexte sociale și ideologii din perioada cercetată. Astfel de lucrări literare, care datează de la începutul secolului trecut, sunt importante pentru studiul nostru, deoarece introduc discursuri sociale care s-au perpetuat până în epoca contemporană, contribuind astfel la delimitarea unei identități românești specifice în ceea ce privește definirea femeilor și a statutului lor în societate (puterea, ca o construcție centrală în patriarhat, este definită de relația de subordonare care există între bărbați și femei). Atât Camil

Petrescu, cât și Anton Holban prezintă femeile ca personaje obiectificate, care sunt adorate și criticate în același timp și care sunt folosite ca o sursă de venerație a personajelor de sex masculin. Privirea masculină, care este inevitabil prezentă în toate aceste texte, funcționează ca un mecanism sexist care vizează diminuarea personalității și importanței personajelor feminine.

Multe din romanele epocii abordează genul și sexualitatea femeilor și ceea ce era considerat comportament acceptabil sau inacceptabil. Tonul operelor literare nu mai este unul moralizator la adresa unor indivizi precum travestiții sau homosexualii, iar scriitorii se bazează pe experiențele lor personale pentru a se opune încadrării indivizilor în anumite tipare legate de gen. Textualizarea unor astfel de probleme de gen oferă o imagine exhaustivă asupra practicilor culturale ale epocii.

Textele literare moderniste, pe care le-am ales pentru studiu, variază de la binecunoscute romane scrise de Virginia Woolf și D.H. Lawrence până la cele ale autorilor români, precum Garabet Ibrăileanu și Hortensia Papadat-Bengescu, care au scris romane apreciate de criticii locali, dar care erau practic necunoscuți cititorilor europeni ai vremii. În cele din urmă, susținem că acești autori încearcă, prin textele lor, să elibereze ideea de feminitate de prejudecățile existente și de stereotipia patriarhală. În același timp, trebuie remarcată incapacitatea autorilor de a stabili cu fermitate maniera prin care feminismul ar putea rezista și lupta împotriva sistemului, manifestând angoasă în conceperea de noi modalități de exprimare a identităților feminine.

În capitolul trei, realizăm o analiză a dezbaterilor de la începutul secolului trecut despre cauza homosexualității masculine și feminine și ilustrăm modul în care acestea se reflectă în textele literare ale epocii. Pentru o lungă perioadă de timp, homosexualitatea a fost considerată o anomalie. Glorificarea interbelică a căsătoriei tradiționale și a heterosexualității a generat o nouă realitate: aversiunea publică față de cei implicați în relațiile de același sex. Guvernele au adoptat legi care interziceau aceste legături, iar sociologii și psihologii au început să studieze rădăcinile a ceea ce era considerat comportament deviant. Prin urmare, problema iubirii de același sex a început să fie codificată colectiv ca perversiune și anomalie de către o societate tradițională și extrem de morală. Ca rezultat, unii dintre cei mai proeminenți scriitori ai timpului, cum ar fi Virginia Woolf, au început să experimenteze în operele lor cu personaje androgine, încercând să ia în discuție categoriile convenționale de "bărbați" și "femei".

Unul dintre obiectivele principale ale acestei teze a fost acela de a observa relațiile sociale dintre bărbați și femei și de a stabili poziția femeilor la începutul secolului al XX-lea. Care era statutul lor în comparație cu cel al bărbaților? Cum s-au raportat femeile la poziția lor și cum s-au folosit de ea? **Capitolul patru** prezintă barierele de gen pe care femeile a trebuit să le

doboare pentru a putea intra în sfera publică care, nu cu mult timp în urmă, contravenea rolului domestic care le-a fost atribuit femeilor în mod tradițional. Deși *chestiunea femeii* este o dispută ce a început în Evul Mediu târziu, abia la începutul secolului al XX-lea femeile au putut, în cele din urmă, să își revendice în mod legal drepturile politice și civile în întreaga lume.

În capitolul patru, încercăm, de asemenea, să determinăm dacă femeile au reușit să-și îndeplinească visul de a atinge egalitatea cu bărbații. Lupta pentru drepturi a condus femeile printr-un proces politic și social care le-a transformat din ceea ce Woolf numea "fiice vitrege" ale țărilor lor în ceea ce am putea numi "fiice depline", de la a fi constrânse la posibilitatea de a participa activ la viața publică. Istoria constrângerii și încarcerării femeilor își are originile în chiar poziția socială pe care au fost forțate să o accepte încă din vremurile primitive, când au fost dezavantajate de procesul nașterii și al maternității care le-a constrâns să se limiteze la spațiul locuințelor lor, privându-le astfel de posibilitatea de a se afirma ca eroi așa cum au făcut bărbații.

Până nu demult, societățile europene în general erau guvernate atât de legile canonice, cât și de cele civile. Potrivit acestora, căsătoria era simbolul relațiilor heterosexuale care reprezintă idealul tuturor societăților sănătoase din punct de vedere politic; guvernele au început să acorde o mare valoare obligațiilor maritale și, ca urmare, trupurile femeilor au fost supuse supravegherii și controlului, deoarece se considera că ele sunt responsabile de asigurarea perpetuării speciei umane. Civilizațiile occidentale s-au caracterizat printr-o masivă intruziune a dogmelor catolice în viața de zi cu zi.

Multe dintre guvernele europene au inițiat o serie de campanii ideologice care au avut ca scop creșterea moralității în rândul cetățenilor lor. Cel mai reprezentativ caz este acela al Irlandei, țară care, prin arhitectura sa de detenție și încarcerare (spălătoriile Magdalene, azilurile pentru mame și copii, școlile de corecție), a reușit să controleze și să disciplineze o categorie de femei considerate disfuncționale din punct de vedere social. Acest lucru a dus la o dublă presiune exercitată asupra femeilor: pe de o parte ele trebuiau să întruchipeze imaginea ideală a mamei și soției respectabile, iar pe de altă parte au început să fie obiectificate, întrucât erau obligate să-și adapteze trupurile la paradigmele morale impuse de guvern și Biserica Catolică.

Sistemul binar al sferelor separate a fost creat pentru a menține femeile departe de viața publică sau, cu alte cuvinte, pentru a le menține într-o stare de imanență. Femeile au fost plasate într-un model ierarhic, unde atributele bărbaților (inteligența, puterea, curajul, capacitatea de înțelegere, rațiunea etc.), cu alte cuvinte transcendența lor, au fost întotdeauna situate mai presus de caracteristicile atribuite femeilor (instinct, haos, instabilitate). Această clasificare a garantat natura duală, bazată pe relații de gen, a vieții sociale și a condus la apariția inechităților din

spațiul public, dominat de bărbați, și caracterizat de rațiune comparativ cu spațiul privat, destinat femeilor și caracterizat de iraționalitate.

Convențiile victoriene au inclus separarea sferei private de cea publică și au promovat imaginea femeii pure, cu valori morale înalte și apărătoare a moravurilor, culturii și religiei, imagine care s-a răspândit rapid în întreaga Europă; aceasta a fost combinată, de asemenea, cu noțiuni referitoare la demnitatea femeilor și rolurile lor ca soții și mame.

În România, legi rigide, dintre care unele erau derivate din legile romane antice care declarau supremația sexului masculin, similare cu cele din Marea Britanie, nu acordau femeilor drepturi civile. La începutul secolului XX, relațiile dintre bărbați și femei, atât cele private cât și cele publice, s-au bazat pe justificarea autorității patriarhale prin noțiuni teologice. Societatea românească era încă dominată de viziunea ecleziastică depășită, care proclama că Adam a fost primul creat de Dumnezeu, drept urmare bărbații sunt superiori femeilor, iar femeile trebuie să se lase conduse de bărbați.

Idealul victorian a fost remodelat astfel încât să excludă toate noțiunile legate de ideea de casă ca spațiu fundamental destinat femeilor, spre deosebire de spațiul public, destinat bărbaților. Femeile erei moderne duceau un mod de viață dinamic și manifestau independență, încercând să se implice activ în procesul politic care le afecta direct viața și libertatea.

Reevaluarea caracterului domestic al vieții femeilor în anii 1880 și 1890 a inspirat numeroase dezbateri care au concluzionat că femeia modernă reprezenta fie o amenințare la adresa stabilității sociale și a moralității, fie o figură dominată de dorința de a explora lumea și de a-și dezvolta propria personalitate. După Primul Război Mondial, lipsa de claritate în ceea ce privește relațiile de gen a introdus o polarizare între sexe, întrucât bărbații au început să perceapă femeile ca fiind responsabile pentru "emascularea" lor; în timp ce ei luptau în tranșee, femeile le-au preluat slujbele. Această perioadă este caracterizată de difuzia pe scară largă a unui val de misogenie și a unei crize a masculinității, ceea ce a dus la un sentiment acut de decadentă în întreaga Europă. Societatea a început să se schimbe lent în ceea ce privește ierarhia sexuală tradițională, făcând o diviziune clară între bărbații care au participat la luptă și non-comatanți.

Cele mai multe discuții s-au concentrat asupra ideii de a rupe convențiile referitoare la familia tradițională și la heterosexualitate. Această perioadă a fost caracterizată de îmbunătățirea constantă a statutului femeilor și, de asemenea, de o criză privind genul, însoțită de prăbușirea sistemului binar al sferelor separate.

Izbucnirea primului război mondial a dus la o diminuare a activității feministelor iar mișcarea a pierdut din vizibilitate în timpul războiului. Putem observa că, deși mișcarea feministă a avut o dimensiune internațională, majoritatea acțiunilor au avut, în principal, caracter

naționalist. După război, aceste mișcări și-au realizat, chiar dacă parțial, obiectivul principal, și anume, obținerea dreptului de vot pentru femei. Epoca interbelică a reînviat ideea tradițională de separare a sferei private de cea publică; mulți au susținut întoarcerea femeii la maternitate și rolul de soție; cu toate acestea, nu se mai putea discuta despre revenire la tradițiile din trecut și, chiar dacă societatea interbelică a promovat cultul familiei și al căminului, guvernele făcând încercări disperate de a promova căsătoria tradițională ca mijloc de reînnoire a populației pierdute, de socializare a veteranilor de război și de eradicare a celibatului la femei, opiniile despre căsătorie, sexualitate și fertilitate s-au schimbat fundamental.

Această cercetare ne-a permis să concluzionăm că spațiul cultural românesc și teoria feministă specifică acestuia s-au aflat sub influența politicii liberale; dar acest lucru nu a transformat feministe din România în avangardiste, ci doar le-a sincronizat mișcarea cu cele care avuseseră deja loc în alte țări europene. Pentru femeile din România, obiectivul principal nu a fost reprezentat de obținerea dreptului de vot, ci pe participarea activă la viața publică prin oferirea accesului la educație tuturor femeilor și prin emanciparea civilă și economică a acestora.

Femeile au fost forțate să accepte să trăiască într-o stare de subjugare, întrucât bărbații și-au exercitat prerogativele pe care patriarhatul le-a oferit de-a lungul secolelor. Femeile nu au avut nici un cuvânt de spus în ceea ce privește propria lor viață și, ca atare, destinul lor a fost acela de a îmbrățișa rolul tradițional de mamă, soție și gospodină. Începutul secolului al XX-lea reprezintă un reper important în istoria femeilor, deoarece marchează o schimbare, mai ales în culturile occidentale, atât în mentalitatea socială, cât și în legislația care oferă femeilor tot mai multă egalitate în drepturile politice și civile, în educație și pe piața forței de muncă.

Am demonstrat că genul este un concept central în politică și că "inegalitățile sunt încorporate atât în studiul, cât și în practica politicii" (Celis et al., 2013: 3). Până la mijlocul secolului al XX-lea, majoritatea legislatorilor erau bărbați ceea ce a generat promulgarea unor legi civile care îi privilegiau pe bărbați în toate domeniile vieții, pornind de la dreptul de a moșteni și încheindu-se cu drepturile sexuale. De-a lungul timpului, aceste drepturi au început să fie recunoscute ca fiind naturale și neechivoce iar "autoritatea masculină în familie a fost văzută ca o necesitate biologică și o marcă a civilizației" (Celis et al., 2013: 4) Excluderea femeilor din sfera publică a transformat politica într-un spațiu dominat de bărbați.

Unul din scopurile centrale ale acestei cercetări a fost examinarea reprezentărilor femeilor în cadrul textelor literare scrise bărbați cât și de femei. Ceea ce se poate observa este că literatura scrisă de femei despre femei pare să difere de cea scrisă de bărbați despre femei; feminitatea, și tot ceea ce aceasta implică, este percepută asimetric: scriitoarele, cum ar fi Virginia Wolf și Hortensia Papadat-Bengescu, sunt mai interesate de înlocuirea narațiunii cu

descrieri detaliate ale sentimentelor și gândurilor interioare ale personajelor. Această teză a demonstrat că imaginea femeilor a fost modelată de-a lungul secolelor de conceptele deformate impuse de scriitorii de sex masculin. Intenția noastră în acest studiu nu a fost de a deconstrui dihotomia tradițională dintre bărbați și femei, ci aceea de a analiza modelele de gen într-un anumit context istoric și de a investiga modalitățile în care societățile occidentale și est-europene au reprezentat polii opuși ai sistemului de gen ca fiind complet incompatibili. De asemenea, am demonstrat că scriitorii influenți au modelat opinia publicului prin promovarea unei ambivalențe față de problemele de gen.

Feministele consideră că femeile sunt în general dezavantajate în comparație cu bărbații și, prin urmare, trebuie să-și “revendice istoria și să recunoască și să-și afirme nevoile și interesele” (Bryce 2007: 65). Ele au insistat foarte mult asupra afirmației lui Simone de Beauvoir că “o persoană nu se naște, ci mai degrabă devine femeie” (Beauvoir 2010: 330), subliniind că diferențele dintre bărbați și femei - care sunt în general clasificate în două grupuri distincte și care se exclud reciproc - sunt determinate social și nu neapărat biologic.

Femeile au ocupat un loc subordonat în societățile europene în general; am putut observa o diferență în ceea ce privește capacitățile juridice ale femeilor din Est față de cele din Vest, în sensul că legile erau mai permissive în țările din est decât în cele occidentale. De exemplu, femeile din România din secolul al XVIII-lea aveau dreptul să se prezinte în instanță fără consimțământul prealabil al soțului lor în comparație cu femeile din Marea Britanie sau Italia, care nu puteau depune o plângere fără autorizație prealabilă (Ghițulescu 2004: 14)

Înțelegerea comportamentului este întotdeauna legată de analizarea preferințelor; devierile de comportament apar atunci când preferințele personale nu se aliniază cu cele sociale. Astfel, societatea promovează heterosexualitatea, căsătoria, monogamia și familia cu copii ca modele de comportament normal pe care indivizii trebuie să-l adopte. Aceste discursuri au fost modelate în fiecare eră istorică de structurile puterii, legi, progresele tehnologice și mass-media. În mare măsură, acești factori au creat taxonomii sociale care au devenit universale și aplicabile diferitelor culturi, care guvernează și controlează viețile indivizilor pentru a produce tipul dorit de comportament ce ar permite, în cele din urmă, să se încadreze în modelul prevăzut de convențiile sociale la un moment dat.

Am arătat că instituțiile și organizațiile supravegheate de state și guverne sunt structuri primare utilizate pentru a controla culturile și societățile. În consecință, femeile au fost supuse unui tip de dublă detenție: pe de o parte a trebuit să se supună soților și familiilor lor (patriarhat privat) și, pe de altă parte, a trebuit să cedeze puterii coercitive a structurilor a statului (patriarhat public).

Ierarhiile sociale create de-a lungul secolelor, care au îngrădit mișcarea femeilor la spațiul limitat al sferei private și care acordau bărbaților prerogative de control as sferei publice, au generat discriminarea de gen care a caracterizat societatea umană pe cea mai mare parte a istoriei sale. Retorica socială privind poziția subordonată a femeilor a devenit una dominantă deoarece a fost susținută și întărită de structurile puterii/factorii de decizie politică care sunt în mod esențial patriarhali. Revolta împotriva acestei etichetări rigide și a standardelor determină prejudecăți, iar femeile au fost uneori plasate în categorii sociale disfuncționale; deși femeile s-au răzvrătit împotriva sistemului patriarhal și a normelor învechite, patriarhatul va dura, ca relație de inegalitate, atât timp cât continuă să fie produs și reprodus de activitatea politică. Prin această cercetare, am stabilit că "chestiunea femeii" nu este încă soluționată, deoarece este dezbătută până în prezent, sub diferite forme; deși schimbările sociale specifice fiecărei perioade istorice au pus accentul pe diferite aspecte ale acestei probleme, esența ei a rămas aceeași.

BIBLIOGRAPHY

BOOKS

PRIMARY SOURCES

1. BARBU, Eugen. (1968). *Groapa*. Ediția a IV-a. București: Editura pentru Literatură.
2. BAUDELAIRE, Charles. (2017). *My Heart Laid Bare and Other Texts*. Translation by Rainer J. Hanshe. New York: Contra Mundum Press.
3. BOWEN, Elizabeth. (2016). *The Hotel*. London: Vintage.
4. BOWEN, Elizabeth. (1998). *The Last September*. With an Introduction by Victoria Glendinning, London: Vintage Books.
5. CANTEMIR, Dimitrie. (1981). *Descrierea Moldovei*. Prefață și tabel cronologic Leonida Maniu. București: Minerva.
6. HOLBAN, Anton. (2007). *O moarte care nu dovedește nimic*. București: Minerva.
7. IBRĂILEANU, Garabet. (1985). *Adela. Amintiri*. Postfață de Eugenia Tudor- Anton. București: Minerva.
8. ISTRATI, Panait. (1982). *Chira Chiralina*. Ediție îngrijită, prefață și note de Alexandru Talex. București: Minerva.
9. LAWRENCE, D.H. (1968). *Lady Chatterley's Lover*. The Complete and Unexpurgated 1928 Orioli Edition. Preface by Lawrence Durrell. Edited and with an introduction by Ronald Friedland. Toronto, New York, London: Bantam Books.

10. LAWRENCE, D.H. (2009). *The Plumed Serpent*. Hertfordshire: Wordsworth Editions Limited.
11. LAWRENCE, D.H. (2013). *Lady Chatterley's Lover*. London: Harper Press.
12. O'BRIEN, Flann. (1993). *The Third Policeman*. London: Flamingo.
13. MARKIEWICZ, Constance. (1934). *Prison Letters of Countess Markiewicz (Constance Gore-Booth). Also Poems and Articles Relating to Easter Week by Eva Gore-Booth and A Biographical Sketch by Esther Roper*. With a preface by President de Valera. With Illustrations. London, New York, Toronto: Longmans, Green and Co.
14. PAPADAT-BENGESCU, Hortensia. (1988). *Femeia în fața oglinzii*. București: Minerva.
15. PETRESCU, Camil. (1989). *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*. București: Minerva.
16. ROSETTI, Radu D. [s.a.]. *Odinioară...* București: Cugetarea- Georgescu Delafras.
17. SADOVEANU, Mihail. (1971). *Cântecul mioarei/Lisaveta*. București: Cartea Românească.
18. VOINESCU, Alice. (2013). *Jurnal*. Vol. 1 and 2. Iași: Polirom.
19. WEININGER, Otto. (1906). *Sex and Character*. London: William Heinemann and New York: G.P. Putnam's Sons.
20. WEININGER, Otto. (2002). *Collected Aphorisms, Notebook and Letters to a Friend*. Translated by Martin Dudanec & Kevin Solway. Web.
21. WOOLF, Virginia. [1925] (1996). *Mrs. Dalloway*. London: Penguin Books.
22. WOOLF, Virginia. (2013). *To the Lighthouse*. London: Harper Press.
23. WOOLF, Virginia. (2014). *A Room of One's Own and Three Guineas*. London: Harper Collins Publishers.

SECONDARY SOURCES

24. ***. (1983). *Istoria parlamentului și a vieții parlamentare din România*. București: Editura Academiei.
25. ***. (2004). *Modernism: A Short Introduction*. Oxford: Blackwell.
26. ALLEN, Ann Taylor. (2007) (web). *Women in Twentieth-Century Europe*. Macmillan International Higher Education. Accessed 25th August 2018.
27. AYER, David. (1999). *English Literature of the 1920s*. Edinburgh: Edinburgh UP.

28. BARRETT, Eileen, Cramer, Patricia (Eds.). (1997). *Virginia Woolf: Lesbian Readings*. New York and London: New York University Press.
29. BEAUVOIR, Simone. [1949] (2010). *The Second Sex*. Translated by Constance Borde and Sheila Malovany-Chevallier. Introduction by Judith Thurman. New York: Vintage Books.
30. BECKET, Fiona. (2002). *D.H. Lawrence*. London and New York: Routledge.
31. BENNETT, Judith. (2006). *History Matters: Patriarchy and the Challenge of Feminism*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
32. BERMAN, Jessica (Ed.). (2016). *A Companion to Virginia Woolf*. Chichester: Wiley Blackwell.
33. BOCK, Gisela. (2002). *Femeia în istoria Europei. Din Evul Mediu până în zilele noastre*. Trans. Mariana Cristina Barbulescu, Iași: Polirom.
34. BOCK, Gisela. (2002). *Women in European History*. Oxford: Blackwell Publishers.
35. BOONE, Joseph Allen. (1998). *Libidinal Currents. Sexuality and the Shaping of Modernism*. Chicago and London: The University of Chicago Press.
36. BOOTH, Alison. (1992). *Greatness Engendered: Georges Eliot and Virginia Woolf*. Ithaca and London: Cornell University Press.
37. BOWEN, Elizabeth. (2008). *People, Places, Things. Essays by Elizabeth Bowen*. Edited by Allan Hepburn, Edinburgh University Press.
38. BRADLEY, Anthony, Valiulis, Maryann Gialanella (Eds.). (1997). *Gender and Sexuality in Modern Ireland*. Amherst: University of Massachusetts Press.
39. BRADWAY, Tyler. (2017). *Queer Experimental Literature. The Affective Politics of Bad Reading*. Palgrave Macmillan.
40. BROOKER, Keith. (1995). *M. Flann O'Brien, Bakhtin, and the Menippean Satire*. New York: Syracuse University Press.
41. BRYSON, Valerie. (2007). *Gender and the Politics of Time. Feminist Theory and Contemporary Debates*. University of Bristol: The Policy Press.
42. BUCUR, Maria. *Eugenics and Modernization in Interwar Romania*. University of Pittsburgh Press. Web. 8 Jan. 2017. <<http://books.google.ro>>
43. BUHLE, Mari Jo. (2009). *Feminism and Its Discontents: A Century of Struggle with Psychoanalysis*. Harvard University Press.
44. BUTLER, Judith.[1990] (2006). *Gender Trouble. Feminism and the Subversion of Identity. With an introduction by the author*. New York and London: Routledge.

45. CÂNCEA, Paraschiva. (1976). *Mișcarea pentru emanciparea femeii în România. 1848-1948*. București: Editura Politică.
46. CASTELLS, Manuel. (1996). *The Rise of the Network Society*. Oxford: Blackwell.
47. CELIS, Karen, Kantola, Johanna, Waylen, Georgina S., Weldon, Laurel (Eds.) (2013). *The Oxford Handbook of Gender and Politics*. Oxford University Press.
48. CHERNOCK, Arianne. (2010). *Men and the Making of Modern British Feminism*. Stanford, California: Stanford University Press.
49. CHILDS, Donald J. (2001). *Modernism and Eugenics: Woolf, Eliot, Yates and the Culture of Degeneration*. Cambridge University Press.
50. COHLER, Deborah. (2010). *Citizen, Invert, Queer: Lesbianism and War in Early Twentieth-Century Britain*. Minneapolis and London: University of Minnesota Press.
51. COLE, Sarah. (2003). *Modernism, Male Friendship, and the First World War*. Cambridge: Cambridge University Press.
52. CORNUT-GENTILLE, Chantal D'Arcy, García Landa, José Ángel (Eds.). (1996). *Gender, Ideology Essays on Theory, Fiction and Film*. Amsterdam and Atlanta: Rodopi.
53. COSMA, Ghizela. (2002). *Femeile și politica în România. Evoluția dreptului de vot în perioada interbelică*. Cluj- Napoca: Presa Universitară Clujeană.
54. CRAWFORD, M. (Ed.). (1989). *Gender and Thought: Psychological Perspectives*. New York: Springer- Verlag.
55. CRAWLEY, Sara et al. (2007) (web). *Gendering Bodies*. Rowman & Littlefield Publishers.
56. CULLETON, Claire A., McGarrity, Maria. (2009). *Irish Modernism and the Global Primitive*. New York: Palgrave Macmillan.
57. CURRIE, Dawn H., Valerie Raoul (Eds.). (1992). *The Anatomy of Gender. Women's Struggle for the Body*. Ottawa: Carlton University Press.
58. D'HOKER, Elke; Ingelbien, Raphaël; Schwall, Hedwig (Eds.). (2011). *Irish Women Writers: New Critical Perspectives*. Bern: Peter Lang AG.
59. DAVIS, Kathy; Evans, Mary; Lorber, Judith (Eds.). (2006). *Handbook of Gender and Women's Studies*. Sage Publications.
60. DE HAAN, Francisca; Daskalova, Krassimira; Loutfi, Anna (Eds.). (2006). *A Biographical Dictionary of Women's Movements and Feminisms. Central, Eastern, and South Eastern Europe, 19th and 20th Centuries*. Budapest: Central European University Press.

61. DELUMEAU, Jean. (1986). *Frica în Occident. O cetate asediată*. Vol. 1-2. Traducere, postfață și note de Modest Morariu. București: Meridiane.
62. DENMARK, Florence. (2004). *Engendering Psychology: Women and Gender Revisited*. Abingdon: Taylor and Francis.
63. DICKINSON, Renée. (2009). *Female Embodiment and Subjectivity in the Modernist Novel: The Corporeum of Virginia Woolf and Olive Moore*. New York and London: Routledge.
64. DISCH, Lisa, Mary Hawkesworth (Eds.). 2016. *The Oxford Handbook of Feminist Theory*. Oxford University Press.
65. DOHERTY, Gerald. (2001). *Oriental Lawrence: The Quest for the Secrets of Sex*. Bern, Switzerland: Peter Lang US.
66. DUBY, Georges, Perot, Michelle (Eds.). (1994). *A History of Women in the West. Vol. 5. Toward a Cultural Identity in the Twentieth Century*. Cambridge, MA and London: Harvard University Press.
67. ELLIS, David. (2015). *Love and Sex in D.H. Lawrence*. Clemson, South Carolina: Clemson University Press.
68. ESTY, Jed. (2004). *A Shrinking Island. Modernism and National Culture in England*. Princeton and Oxford: Princeton University Press.
69. EYSTEINSSON, Astradur, Liska, Vivian (Eds.). (2007). *A Comparative History of Literature in European Languages: Modernism*. Volume 1. Amsterdam and Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
70. FAITH, Karlene. [1993] (2011) (web). *Unruly Women: The Politics of Confinement and Resistance*. New York: Seven Stories Press.
71. FAUSTO-STERLING, Anne. (2000). *Sexing the Body. Gender Politics and the Construction of Sexuality*. New York: Basic Books.
72. FELSKI, Rita. (1995). *The Gender of Modernity*. Cambridge: Massachusetts, Harvard University Press.
73. FERRITER, Diarmaid. (2009). *Occasions of Sin: Sex and Sexuality in Modern Ireland*. London: Profile Books.
74. FINNEY, Gail. (1989). *Women in Modern Drama: Freud, Feminism, and European Theater at the Turn of the Century*. Ithaca and London: Cornell University Press.
75. FOUCAULT, Michel. (2009). "Of Other Spaces, Heterotopias". *Of Other Spaces*. Columbus College of Art and Design.

76. FOUCAULT, Michel. (1978). *The History of Sexuality. Volume I: An Introduction*. Translated from the French by Robert Hurley. New York: Pantheon Books.
77. FOUCAULT, Michel. (1986). *The Care of the Self*. Volume 3 of *The History of Sexuality*. Translated from the French by Robert Hurley. New York: Pantheon Books.
78. FOUCAULT, Michel. (1990). *The Use of Pleasure*, Volume 2 of *The History of Sexuality*. Translated from the French by Robert Hurley. New York: Vintage Books.
79. FOUCAULT, Michel. (1995). *Discipline and Punish: The Birth of the Prison*. Translated by Alan Sheridan. New York: Vintage Books.
80. FREEDMAN, Ariela. (2003). *Death, Men and Modernism. Trauma and Narrative in British Fiction from Hardy to Woolf*. New York and London: Routledge.
81. FROULA, Christine. (2005). *Virginia Woolf and the Bloomsbury Avant-Garde; War, Civilization, Modernity*. New York: Columbia University Press.
82. FUMAGALLI, Giuseppe. (1989). *Chi l'ha detto? Tesoro de citazioni italiane e straniere di origine letteraria e storica*. Milano: Ulrico Hoepli Editore.
83. GARRITY, Jane. (2003). *Step-daughters of England. British Women Modernists and the National Imaginary*. Manchester and New York: Manchester University Press.
84. GHIȚULESCU, Constanța. (2004). *În șalvari și cu ișlic. Biserică, sexualitate, căsătorie și divorț în Țara Românească a secolului al XVIII-lea*. București: Humanitas.
85. GIBSON, Andrew. (Ed.) (1994). *Reading Joyce's "Circe"*. Amsterdam: Rodopi.
86. GIDE, André. (1950). *Corydon*. Translated by Hugh Gibb. With a comment on the second dialogue in *Corydon* by Frank Beach, Department of Psychology, Yale University. New York: Farrar, Straus and Company.
87. GILDERSLEEVE, Jessica. (2014). *Elizabeth Bowen and the Writing of Trauma: The Ethics of Survival*. Amsterdam and New York: Rodopi.
88. GILLIES, Mary Ann, Mahood, Aurelia. (2007). *Modernist Literature: An Introduction*. Edinburgh University Press.
89. GLICKSBERG, Charles I. (1973). *The Sexual Revolution in Modern English Literature*. Dordrecht: Springer Science + Business Media.
90. GOUGH, Kathleen. (1975). "The Origin of the Family," in *Toward and Anthropology of Women*, ed. Rayna [Rapp] Reiter. New York: Monthly Review Press.
91. GRAYZEL, Susan R. (1999). *Women's Identities at War. Gender, Motherhood, and Politics in Britain and France During the First World War*. The University of North Carolina Press.

92. GRIMWOOD, Tom. (2012). *Irony, Misogyny and Interpretation: Ambiguous Authority in Schopenhauer, Kierkegaard and Nietzsche*. Cambridge Scholars Publishing.
93. HAAS, Renate (Ed.). (2015). *Rewriting Academia. The Development of the Anglicist Women's and Gender Studies of Continental Europe*. Peter Lang Edition, Frankfurt am Main.
94. HALBERSTAM, Judith. (1998). *Female Masculinity*. Durham and London: Duke University Press.
95. HALL, Donald E., Jagose, Annamarie (Eds.). (2013). *The Routledge Queer Studies Reader*. London and New York: Routledge.
96. HAMER, Emily. (2016). *Britannia's Glory: A History of the Twentieth-Century Lesbians*. London and New York: Bloomsbury Academic.
97. HANSEN, Chadwick. (1969). *Witchcraft in Salem*. New York: George Braziller.
98. HARRISON, Andrew. (2016). *The Life of D.H. Lawrence: A Critical Biography*. Chichester: John Wiley & Sons.
99. HERGYÁN, Tibor. (2013). *Confesiunea în romanul românesc interbelic*, Ediția a II-a, revăzută și adăugită. Giula: Institutul de Cecetări al Românilor din Ungaria.
100. HOLBROCK, David. (1992). *Where D.H. Lawrence Was Wrong about Woman*. London and Toronto: Associated University Press.
101. HOLTON, Sandra Stanley. (1996). *Suffrage Days. Stories from the Women's Suffrage Movement*. Routledge: London and New York.
102. HOOGLAND, Renée C. (1994). *Elizabeth Bowen: A Reputation in Writing*. New York and London: New York University Press.
103. HUXLEY, Aldous (Ed.). [1932] (1956). *The Letters of D.H. Lawrence*. London: William Heinemann.
104. HYAMS, Barbara, Harrowitz, Nancy A. (Eds.). (1995). *Jews and Gender. Responses to Otto Weininger*. Philadelphia: Temple University Press.
105. IBRĂILEANU, Garabet. (2013). *Privind viața: Aforisme*. ALTpublica. Web. <https://books.google.ro/books?id=nW6MOY1kh4ccepq> Accessed 15th August 2018.
106. JORDAN, Heather Bryant. (1992). *How Will the Heart Endure: Elizabeth Bowen and the Landscape of War*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
107. KANT, Immanuel. [1785] (1998). *Groundwork of the Metaphysics of Morals. Series: Cambridge Texts in the History of Philosophy*. Mary Gregor (Ed.). Cambridge University Press.

108. KATZ, Tamar. (2000). *Impressionist Subjects: Gender, Interiority and Modernist Fiction in England*. Urbana and Chicago: University of Illinois Press.
109. KEOWN, Edwina, Taaffe, Carol (Eds.). *Irish Modernism: Origins, Contexts, Publics*. Bern: Peter Lang AG, 2010.
110. KERN, Stephen. (2011). *The Modernist Novel: A Critical Introduction*. Cambridge University Press.
111. KIME SCOTT, Bonnie (Ed.). (1992). *The Gender of Modernism*. Bloomington: Indiana UP.
112. KIME SCOTT, Bonnie (Ed.). (2007). *Gender and Modernism: New Geographies, Complex Intersections*. Urbana and Chicago: University of Illinois.
113. KINEALY, Christine. (1994). *This Great Calamity. The Irish Famine 1845-52*. Gill & Macmillan
114. KINGSLEY, Susan Kent. (1999). *Gender and Power in Britain, 1640- 1990*. New York: Routledge.
115. KROOK, Mona Lena, Childs, Sarah (Eds.). (2010). *Women, Gender, and Politics: A Reader*. Oxford University Press.
116. LAWRENCE, David Herbert. (1922) (web). *Fantasia of the Unconsciousness*. New York: Thomas Seltzer.
117. LE GOFF, Jacques (Ed.). (1999). *Omul medieval*. Traducere de Ingrid Ilinca și Dragoș Cojocaru. Postfață de Alexandru-Florin Platon. Iași: Polirom.
118. LEVENSON, Michael (Ed.). (1999). *The Cambridge Companion to Modernism*. Cambridge University Press.
119. LEVENSON, Michael. (2009). "Introduction" in *The Cambridge Companion to Modernism*.
120. LÉVI-STARUSS, Claude. (1969). *The Elementary Structures of Kinship*. Revised Edition. Translated from the French by James Harle Bell, John Richard von Sturmer, and Rodney Needham (Ed.). Boston: Beacon Press.
121. LINETT, Maren Tova. (2010). *The Cambridge Companion to Modernist Women Writers*. Cambridge University Press.
122. LOVINESCU, Eugen. (1989). *Istoria literaturii române contemporane, 1900-1937*. Postfață de Eugen Simion. București: Minerva.
123. LYONS, Paddy, O'Malley-Younger, Alison (Eds.). (2009). *No Country For Old Men: Fresh Perspectives on Irish Literature*. Bern: Peter Lang AG.

124. MALINOWSKI, Bronislaw. (1937). *Sex and Repression in Savage Society*. London: Kegan Paul, Trench, Trubner & Co
125. MARCUS, Laura, Nicholls, Peter (Eds.). (2004). *The Cambridge History of Twentieth-Century English Literature*. Volume 1. Cambridge University Press.
126. MCCARTHY, Rebecca Lea. (1996). *Origins of the Magdalene Laundries. An Analytical History*. Jefferson and London: McFarland & Company Publishers.
127. MCCULLOUGH, Joseph. (2010). *A Pocket History of Ireland*. Dublin: Gill & Macmillan.
128. MCFADDEN, Margaret H. (1999). *Golden Cables of Sympathy: The Transatlantic Sources of Nineteenth-Century Feminism*. The University Press of Kentucky.
129. MERTZ, David. Web. "Between an Epistemology of Gender and a Gendered Epistemology. A Review of Sandra Harding's *The Science Question in Feminism*. <http://gnosis.cx/juvenilia/Gendered%20Epistemology.pdf> Accessed May 4 2018.
130. MIHĂIEȘ, Mircea. (2005). *Cărțile crude. Jurnalul intimși sinuciderea*. Ediția a II-a revăzută. Iași: Polirom.
131. MIHĂIEȘ, Mircea. (2005). *De veghe în oglindă*. Ediția a II-a revăzută. București: Cartea Românească.
132. MIHĂILESCU, Ștefania. (2002). *Din istoria feminismului românesc. Studiu și antologie de texte (1838- 1929)*. Iași: Polirom.
133. MIHĂILESCU, Ștefania. (2006). *Din istoria feminismului românesc. Studiu și antologie de texte (1929- 1948)*. Iași: Polirom.
134. MILLETT, Kate. (2016). *Sexual Politics*. Columbia University Press.
135. MIRACKY, James J. (2003). *Regenerating the Novel: Gender and Genre in Woolf, Forster, Sinclair, and Lawrence*. New York: Routledge.
136. MIROIU, Mihaela. (2002). *Convenio. Despre natură, femei și morală*. Iași: Polirom.
137. MORGAN, Thaïs E. (Ed.). (1994). *Men Writing Feminine. Literature, Theory, and the Question of Genders*. New York: State University of New York Press.
138. MURPHET, Julian, McDonald, Rónán, Morrell, Sascha (Eds.). (2014). *Flann O'Brien & Modernism*. Bloomsbury Academic, Web. <https://books.google.ro/books?id=o0ziAwAAQBAJ&printsec=frontcover&hl=ro#v=onepage&q=simple%20functionaries%20and%20servo-mechanisms&f=false>. Accessed on July 3rd 2017.

139. MURPHY, Kevin P, Spear, Jennifer M. (2011). *Historicising Gender and Sexuality*. Chichester: Blackwell Publishing.
140. MUȘAT, Carmen (Ed.). (2004). *Romanul românesc interbelic: Dezbateri teoretice, studiu introductiv, analize critice, dicționar, note bibliografice și cronologie de Carmen Mușat, Conf. dr. la Universitatea din București*. București: Humanitas Educațional.
141. NICHOLSON, Linda (Ed.). (1997). *The Second Wave: A Reader in Feminist Theory*. New York and London: Routledge.
142. NICHOLSON, Nigel, Joanne Trautmann (Eds.). (1977). *The Letters of Virginia Woolf*. Volume IV. New York: Harcourt.
143. NIXON, Cornelia. (1986). *Lawrence's Leadership Politics and the Turn Against Women*. Berkley, Los Angeles, London: University of California Press.
144. OIȘTEANU, Andrei. (2016). *Sexualitate și societate. Istorie, religie și literatură*. Ediție ilustrată. Iași: Polirom.
145. PARRINDER, Geoffrey. (1963). *Witchcraft: European and African*. London: Faber and Faber.
146. PASTI, Vladimir. (2003). *Ultima inegalitate. Relațiile de gen în România*. With a preface by Mihaela Miroiu. Iași: Polirom, 2003.
147. PEASE, Allison. (2000). *Modernity, Mass Culture, and the Aesthetics of Obscenity*. Cambridge University Press.
148. PHILLIPS, Kathy J. (2000). *Manipulating Masculinity: War and Gender in Modern British and American Literature*. New York: Palgrave.
149. PILCHER, Jane, Welehan, Imelda. (2004). *50 Key Concepts in Gender Studies*. London: SAGE Publications.
150. PLAIN, Gill, Sellers, Susan (Eds.). (2007). *A History of Feminist Literary Criticism*. Cambridge University Press.
151. PŁNOWSKA Ziarek, Ewa. (2012). *Feminist aesthetics and the Politics of Modernism*. New York: Columbia University Press.
152. POLLOCK, Griselda. (1988). *Vision and Difference. Femininity, Feminism and Histories of Art*. London and New York: Routledge.
153. POPESCU, Liliana. (2004). *Politica sexelor*. București: Maiko.
154. POTTER, Rachel. (2012). *Modernist Literature*. Edinburgh University Press.
155. PRATT, Annis. (1981). *Patterns in Women's Fiction*. Bloomington: Indiana University Press.

156. PURVIS, June (Ed.). (1995). *Women's History in Britain, 1850- 1945: An Introduction*. London and New York: Routledge.
157. RABATÉ, Jean Michel (Ed.). (2013) (web). *A Handbook of Modernism Studies*. Wiley Blackwell.
158. RENNISON, Nick. (2001). *Sigmund Freud*. Pocket Essentials.
159. ROCK, Brian. (2010). *Irish Nationalism and Postcolonial Modernity: the 'Minor' Literature and Authorial Selves of Brian O'Nolan*. University of Stirling.
160. ROSENHAN, Claudia. (2014). *All Her Faculties: The Representation of the Female Mind in the Twentieth-Century English Novel*. Bern: Peter Lang AG.
161. SCHAFFNER, Anna Katharina. (2011). *Modernism and Perversions: Sexual Deviance in Sexology and Literature, 1850-1930*. New York: Palgrave.
162. SCHOPENHAUER, Arthur. (2014) (Web). *Essays of Schopenhauer*. Translated by Rudolf Dricks. The University of Adelaide Library. <https://ebooks.adelaide.edu.au/s/schopenhauer/arthur/essays/> Accessed 11th May 2018.
163. SEDGWICK, Eve Kosofsky. (1990). *Epistemology of the Closet*. Berkley: University of California Press.
164. SELLERS, Susan (Ed.). (2010). *The Cambridge Companion to Virginia Woolf*. Second Edition. Cambridge University Press.
165. SENGOPPTA, Chandak. (2000). *Otto Weininger: Sex, Science and Self in Imperial Vienna*. Chicago and London: University of Chicago Press.
166. SHAPSHAY, Sandra (Ed.). (2017). *The Palgrave Schopenhauer Handbook*. Palgrave Macmillan.
167. SHARPE, J.A. (1984). *Crime in Early Modern England, 1550- 1750*. New York: Longman Group.
168. SHOWALTER, Elaine. (2001). *Inventing Herself: caliming a Feminist Intelectual Heritage*. New York: Scribner.
169. SIMONTON, Deborah. (1998). *A History of European Women's Work. 1700 to the Present*. Routledge: London and New York.
170. SIMPSON, Hilary. (1982). *D.H. Lawrence and Feminism*. Northern Illinois University Press.
171. SIMPSON, Kathryn. (2016). *Woolf: A Guide for the Perplexed*. Bloomsbury. <https://books.google.ro/books?isbn=1472590686> Accessed on 17th August 2018.
172. SLIPP, Samuel. (1993). *The Freudian Mystique- Freud, Women, and Feminism*. New York and London: New York University Press.

173. SMITH, James M. (2007) (web). *Ireland's Magdalen Laundries and the Nation's Architecture of Containment*. Notre Dame, Indiana: Notre Dame University Press. Accessed on 8th December 2018
174. SOBLE, Alan. (2002). *Pornography, Sex, and Feminism*. New York: Prometheus Books.
175. SPECTOR, Judith (Ed.). (1986). *Gender Studies: New Directions in Feminist Criticism*. Bowling Green State University Popular Press.
176. STANFORD, Susan Friedman. (1998). *Mappings: Feminism and the Cultural Geography of Encounter*. Princeton University Press.
177. STEVENS, Hugh (Ed.). (2011). *The Cambridge Companion to Gay and Lesbian Writing*. Cambridge University Press.
178. STEVENS, Hugh, Howlett, Caroline (Eds.). (2000). *Modernist Sexualities*. Manchester and New York: Manchester University Press.
179. SULKUNEN, Irma, Nevala-Nurmi, Seija- Leena, Markkola, Pirjo (Eds.). (2009). *Suffrage, Gender and Citizenship: International Perspectives on Parliamentary Reforms*. Cambridge Scholars Publishing.
180. TILLINGHAST, Richard. (2008). *Finding Ireland: A Poet's Explorations of Irish Literature and Culture*. Indiana: Notre Dame University Press.
181. TUPAN, Maria- Ana. (2017). *The Key to Change. Interdisciplinary Essays in Cultural History*. LAP Lambert Academic Publishing.
182. TUPAN, Maria-Ana. (2016). *The Kantian Legacy of Late Modernity: An Essay in Aesthetics and Epistemology*, Cambridge Scholars Publishing.
183. TUPAN, Maria-Ana, Cilea, Marin. (2013). *Relativism-relativity: An Interdisciplinary Perspective on a Modern Concept*. Cambridge Scholars Publishing.
184. TUPAN, Maria-Ana. (2000). *Discursul modernist*. București: Cartea Românească.
185. VALCÁRCEL, Amelia. (2002). *The Collective Memory and Challenges to Feminism*. Santiago, Chile: United Nations, Women and Development Unit.
186. VIANU, Tudor. (2010). *Arta prozatorilor români*. Ediție îngrijită de Geo Șerban. București: Orizonturi.
187. WALBY, Sylvia. (1990). *Theorizing Patriarchy*. Oxford: Blackwell.
188. WAYLEN, Georgina; Celis, Karen, Kantola, Johanna, Weldon, S. Laurel (Eds.). (2013). *The Oxford Handbook of Gender and Politics*. Oxford University Press.
189. WEEKES, Ann Owens. (2009). *Irish Women Writers: An Unchartered Tradition*. Lexington: The University Press of Kentucky.

190. WEITZ, Rose. (2003). *The Politics of Women's Bodies: Sexuality, Appearance, and Behavior*. New York: Oxford University Press.
191. WILLIAMS, Linda R. [1993] (2014). *Sex in the Head. Visions of Femininity and Film in D.H. Lawrence*. London and New York: Routledge.
192. WILSON, Cynthia Lewiecki. (1994). *Writing Against the Family. Gender in Lawrence and Joyce*. Carbondale and Edwardsville: Southern Illinois University Press.
193. WINGFIELD, Nancy M., Bucur, Maria (Eds.). 2006. *Gender and War and Twentieth- Century Europe*. Bloomington, US: Indiana University Press.
194. WRIGHT, Peter. *Gynocentrism: From Feudalism to the Modern Disney Princess*. Web. <http://books.google.ro> Accessed on January 3rd 2017
195. WUCHINA, Douglas. (2009). *Destinies of Spendor: Sexual Attraction in D.H. Lawrence*. Bern, Switzerland: Peter Lang US.
196. WUSSOW, Helen. (1998). *The Nightmare of History: The Fiction of Virginia Woolf and D.H. Lawrence*. London: Associated University Presses.
197. ZIMMERMAN, Bonnie (Ed.). (2012). *Encyclopedia of Lesbian Histories and Cultures*. New York: Routledge.

ARTICLES

1. ***. (1942). "Employment of Women in War Production". *Social Security Bulletin*. July 1942.
2. AMZA, Teodora- Georgiana. (2015). "Feminist typology in the (*sic!*) Hortensia Papadat-Bengescu's Novels". *GIDNI 2, Literature*, pp. 588- 596.
3. ANTOFI, Simona. (2011). "Despre canon și critica creatoare- studiile lui G. Ibrăileanu între rigoarea demonstrativă și plăcerea textului". *Philologica Jassyensia*, An VII, Nr. 2 (14), 2011, pp. 11- 16.
4. ASHCROFT, Bill, Griffiths, Gareth, Tiffin, Helen. (2013). *Postcolonial Studies. The Key Concepts*. New York: Routledge. <https://books.google.ro/books?id=4fAiHmXjXy8C>. Accessed on July 9th 2017
5. AYIM, Maryann, Houston, Barbara. (1985). "The Epistemology of Gender Identity: Implications of Social Policy". *Social Theory and Practice*, Vol. 11, No. 1. Spring 1985. pp. 25- 59.

6. BAUDELAIRE, Charles. (1863) (Web). *The Painter of Modern Life*. http://www.writing.upenn.edu/library/Baudelaire_Painter-of-Modern-Life_1863.pdf
Accessed on 12th May 2018.
7. BERBERICK, Stephanie Nicholl. (2010). "The Objectification of Women in Mass Media: Female Self-Image in Misogynist Culture". *The New York Sociologist*. Vol. 5, pp. 1-15.
8. BÎNĂ, Mihaela Roșu. (2012). *Metafore ale eșecului feminin în romanul Hortensiei Papadat-Bengescu*. Diacronia.ro, pp. 55- 64. Accessed 7th August 2018.
9. BOGZA, Geo. 1937. "Însemnări pentru un fals tratat de pronografie", *Azi*, nr. 29, 1937, pp. 2627-2636.
10. BUCUR, Maria. (2008). "An Archipelago of Stories: Gender History in Eastern Europe." *The American Historical Review*, vol. 113, no. 5, 2008, pp. 1375–1389. www.jstor.org/stable/30223447.
11. CLUKEY, Amy. (2013). "Plantation Modernity: Gone with the Wind and Irish-Southern Culture". *American Literature*, Volume 85, Number 3.
12. COULTER, Philip. (1971). "The Artist and the Critic; Flann O'Brien's novels "At Swim- Two-Birds" and "The Third Policeman". MA thesis, McGill University.
13. DAVIS, Lanta. (2012). "Calmly Making Ribbons of Eternity: The Futility of the Modern Project in Flann O'Brien's The Third Policeman". *Renascence*, 64.4, Summer 2012, pp. 341- 352
14. DELANEY, Paul. (2006). "Acts of Remembrance: History, Anxiety and Elizabeth Bowen". *Études irlandaises*, 31(1), pp. 87-103.
15. DORNEY, John. (2011). "The Big House and the Irish Revolution". *The Irish Story*, June 21. <http://www.theirishstory.com/2011/06/21/the-big-house-and-the-irish-revolution/#.Upeo4LmYbug>. Accessed on July 10th 2017.
16. EATOUGH, Matt. (2012). Bowen's Court and the Anglo-Irish World System. *Modern Language Quarterly*, vol. 73, no. 1, pp. 69-94.
17. EFRID, Tyler. (2010). "Anamorphosizing" Male Sexual Fantasy in Browning's Monologues". *Mosaic: An Interdisciplinary Critical Journal*. Vol. 43, no.3, September 2010, pp. 151-166.
18. FARRELL, Marcia K. (2011). What about Hercules? Elizabeth Bowen's Silenced Children in *The Last September*. *International Journal of Humanities and Social Science*, vol. 1, no. 8, pp. 172-178.

19. FOLEY, Michael. (2015). "The Third Policeman by Flann O'Brien: An Expert Investigation". *The Irish Times*, August 25 2015. <https://www.irishtimes.com/culture/books/the-third-policeman-by-flann-o-brien-an-expert-investigation-1.2328019>. Accessed on April 12th 2017.
20. FOUCAULT, Michel. (2009). "Of Other Spaces, Heterotopias". *Of Other Spaces*. Columbus College of Art and Design.
21. FREDRICKSON, Barbara L., Toni-Ann Roberts. (1997). "Objectification Theory: Toward Understanding Women's Lived Experiences and Mental Health Risks". *Psychology of Women Quarterly*. 21(1997), pp. 173-206.
22. GEORGESCU, Diana. 2006. "Voinescu, Alice Steriadi (1885–1961)". In de Haan, Francisca; Daskalova, Krassimira; Loutfi, Anna. *Biographical Dictionary of Women's Movements and Feminisms in Central, Eastern, and South Eastern Europe: 19th and 20th Centuries*. Budapest, Hungary: Central European University Press. pp. 608–612.
23. GOUIRAND, Jacqueline. (2017). "Time of Love in Lady Chatterley's Lover". In *Études Lawrenciennes* [Online], 48 | 2017. DOI : 10.4000/lawrence.292
24. GREEN, Laura. (2015). "Living on the Hyphen: How Elizabeth Bowen Portrays the Predicament of the Anglo-Irish in The Last September". *Studies in Arts and Humanities*. Vol. 01, Issue 01, pp. 34-42.
25. GREEN, Leslie. (2000). "Pornographies". *Journal of Political Philosophy*. 8(1), pp. 27-52.
26. GREENWAY, Judy. 1998 (Web). "It's What You Do With It That Counts. Interpretations of Otto Weininger" in Bland, Lucy and Laura Doan (eds.). *Sexology in Culture: Labelling Bodies and Desires*. Cambridge, Polity, and Chicago: University of Chicago Press, pp. 27 – 43. <http://www.judygreenway.org.uk/wp/its-what-you-do-with-it-that-counts-interpretations-of-otto-weininger/> Accessed on May 4th 2018.
27. GRIMWOOD, Tom. (2008). "The Limits of Misogyny: Schopenhauer, "On Women"". *Kritike*. Vol. 2, No. 2, December 2008, pp. 131- 145.
28. GUAN, Bei Bei; Xian, Jie. (2017). "Morality and Evil in Baudelaire's *The Flowers of Evil*". *English Language and Literature Studies*. Vol. 7, No. 4, 2017, pp. 73- 78.
29. HRIȚCU, Oana Ruxandra. (2011). "Non-verbal Communication in D.H. Lawrence's Women in Love". *International Journal of Communication Research*, Vol. 1, Issue 4, October/December 2011, pp. 351-358.

30. HUGHES, George. (1994). "The Problem of the Anglo-Irish Expatriate: Elizabeth Bowen and Louis MacNeice". *The Harp*, vol. 9, pp. 59–72.
31. INDOME, Melissa. (2018). "Gendered Colonialism: An Intersectional Analysis of Ethnicity, Race and Gender in Education", *In/Versions: Journal of the Vancouver Island Public Interest Research Group*, Winter 201 <http://inversionsjournal.com/wp-content/uploads/2018/05/Inversions2018-Indome.pdf>
32. JOHNSON, Andrew. (2014). "Foucault: Critical Theory of the Police in a Neoliberal Age." *Theoria*, pp. 5-29.
33. KELLY, Joan. (1982). "Early Feminist Theory and the *Querelle des Femmes*, 1400-1789." *Signs*. Vol. 8, No. 1 (Autumn 1982). Web. 3 Jan. 2017. <<http://www.jstor.org/stable/3173479>>
34. KELLY, Mary. (2012, July). "When Things Were 'Closing-in' and 'Rolling up': The Imaginative Geography of Elizabeth Bowen's Anglo-Irish War Novel *The Last September*". *Journal of Historical Geography*, vol. 38, no. 3, pp. 282–293.
35. KELLY, Mary. (2013). "Writing The Colonial Past In Postcolonial Ireland: An Anglo-Irish Response". *Historical Geography*, vol. 41, no. 1, pp. 137–155.
36. KEOWN, Edwina. (2011). "Exorcising Trauma: Uncanny Modernity and the Anglo-Irish War in Elizabeth Bowen's *The Last September* (1929). *Études irlandaises* [Online], 36-1 <http://etudesirlandaises.revues.org/2190>; DOI : 10.4000/etudesirlandaises.2190 Accessed on 30th September 2016.
37. LAIGLE, Deirdre M. (1984). "Images of the Big House in Elizabeth Bowen's *The Last September*". *Cahiers du Centre D'Etudes Irlandaises*, 9, pp. 61 – 80.
38. LASSNER, Phyllis. (1986). "The Past is a Burning Pattern: Elizabeth Bowen's *The Last September*". *Eire-Ireland: A Journal of Irish Studies*, 21.1, p. 41.
39. LOVEJOY, Laura. (2017). "The Bestial Feminine in *Finnegans Wake*". *Humanities*. 2017, 6(3), 58. doi: 10.3390/h6030058 Accessed on 6th August 2017.
40. LUDDY, Maria. (1997). "Abandoned Women and Bad Characters: Prostitution in Nineteenth-Century Ireland". *Women's History Review*, p. 497.
41. LUGONES, Maria. (2010). "Toward a Decolonial Feminism," *Hypatia* 25, no. 4 (2010)
42. LUMSDEN, Robert. "Voidance in *The Third Policeman*." *Review of Contemporary Fiction*, 2011: 49-61.
43. LUTHER HILLMAN, Betty. (2013). "The Clothes I Wear Help Me to Know My Own Power. The Politics of Gender Presentation in the Era of Women's Liberation". *Frontiers*, vol. 34, no. 2, 2013, pp. 155- 185.

44. MCELHATTAN WILLIAMS, Julia. (1995, Summer). Fiction With the Texture of History: Elizabeth Bowen's *The Last September*. *Modern Fiction Studies*, vol. 41, no. 2, pp. 219-224.
45. NAKADA, Tomoko. 2003. "Returning to Roots: Lawrence and Lady Chatterley". *Bulletin of the Graduate School of Letters*, Kyoto Women's University, pp. 69-90.
46. NAZARETH, Peter. (1963). "D.H. Lawrence and Sex". *Transition*, no. 8 (Mar., 1963), pp. 38- 43. Published by Indiana University Press on behalf of the Hutchins Center for African and African American Research at Harvard University.
47. NUSSBAUM, Martha. (1995). "Objectification". *Philosophy and Public Affairs*. 24(4), pp. 249-291.
48. PEARSON, Nels. (2010). "Elizabeth Bowen and the New Cosmopolitanism". *Twentieth Century Literature*, 56:3, pp. 318- 340.
49. PERIANOVA, Irina. (2014). "The Mysterious Spirals of Flann O'Brien's "The Third Policeman". *Litinfo*, Volume 8, Issue 1. <http://litinfo.ge/vol.8-iss-1/irina%20perian.pdf> Accessed June 28th 2017.
50. PETRESCU, Marius. (Web). "Femei și tabuuri la începutul secolului XX". *Historia*. <https://www.historia.ro/sectiune/general/articol/femei-si-tabuuri-la-inceputul-secolului-XX> Accessed on 21st November 2018
51. QUINN, Beth A. (2002). "Sexual harassment and masculinity: The power and meaning of "girl watching". *Gender & Society*, 16(3), pp. 386- 402.
52. RICH, Adrienne. (1980). "Compulsory Heterosexuality and Lesbian Existence". *Signs*, Vol. 5, Women: Sex and Sexuality, Summer (1980), pp. 631-660.
53. ROBIN, Thierry. (2011). "Representation as a Hollow Form, or the Paradoxical Magic of Idiocy and Skepticism in Flann O'Brien's Works". *Review of Contemporary Fiction*, pp. 33-48.
54. RUCZAJ, Maciej. (2011). "Infernal Politics/Infernal Ethics: The Third Policeman Between Medieval and (Post) Modern Netherworlds." *The Review of Contemporary Fiction*, p. 91.
55. SIMION, Eugen. (2014). "G. Ibrăileanu (II)". *Caiete critice*, 9 (323)/ 2014. Revistă editată de Fundația Națională pentru Știință și Artă. Editura Expert sub egida Academiei Române, pp. 3- 23.
56. SMITH, James M. (2004). "The Politics of Sexual Knowledge: The Origins of Ireland's Containment Culture and the Carrigan Report (1931)". *Journal of the History of Sexuality*. April 2004: Vol. 13, No. 2, 208-233.

57. SUAREZ, Juan Antonio. (1997). "Modernism and Gender Trouble". *Cuadernos de Filología Inglesa*, 6/1 (1997), pp. 9-31.
58. SZYMANSKI, Dawn M., Moffitt, Lauren B., Carr, Erika R. (2011). "Sexual Objectification of Women: Advances to Theory and Research". *The Counseling Psychologist*. 39(I), pp. 6-38. Sage Publications.
59. ȘEICARU, Pamfil. (1929). "Ah, Panait, Panait!". *Curentul*, 30th September 1929.
60. THÉBAUD, Françoise. (1994). "The Great War and the Triumph of Sexual Division", in Duby, Georges, Michelle Perot (eds.). 1994. *A History of Women in the West*. Vol. 5. *Toward a Cultural Identity in the Twentieth Century*. Cambridge, MA and London: Harvard University Press, pp. 21-75.
61. TRANDAFIR, Constantin. (2015). "Prima" Hortensia Papadat-Bengescu". *Convorbiri literare*. Dec. 18 2015. web.convorbiri-literare.ro/?p=5578. Accessed August 7th 2018.
62. TUPAN, Maria-Ana. (2009). "Modernism versus avangardism?". *Contemporanul*, Anul XX, nr. 9(690), Septembrie 2009, p. 12.
63. VICKERY, Amanda. (1993). "Golden Age to Separate Spheres? A Review of the Categories and Chronology of English Women's History". *The Historical Journal*. Vol. 36, no. 2, June 1993. Cambridge University Press, pp. 383- 414.
64. WALSH, Eibhear. (2007). Several Landscapes: Bowen and the Terrain of North Cork. *Estudios Irlandeses*, no. 0, 2005, pp. 141-147.
65. WELLS-LASSAGNE, Shannon. (2007). He Believed In Empire. *Irish Studies Review*, vol. 15, no. 4, pp. 451–463.
66. WHEATLEY, David. (2011). "Reading Flann O'Brien on His Centenary", *The Times Literary Supplement*, 5 October 2011 <http://www.the-tls.co.uk/articles/public/reading-flann-obrien-on-his-centenary>. Accessed July 2, 2017.
67. WRENN, Heike. (2010). "The Woman in Modernism". *ELF*, 2010 (vol. 2), pp. 9-13.
68. WURTZ, James F. (2010). Elizabeth Bowen, Modernism, and the Spectre of Anglo-Ireland. *Estudios Irlandeses*, no. 5, pp. 119- 128.
69. WUTZ, Michael. (1995). "The Thermodynamics of Gender: Lawrence, Science and Sexism". *Mosaic: A journal for the Interdisciplinary Study of Literature*. Winnipeg 28.2 (June 1995), pp. 83- 108.
70. YAMANÉKI, Kanako. (2014). "Elizabeth Bowen's The Last September: A Postcolonial Reading". *Persica*, No. 41. Web. Accessed on June 8th 2017

DISSERTATION THESES

1. BRICE, Dusty A. (2015). *The Lawrentian Woman: Monsters in the Margins of 20th Century British Literature*. Electronic Theses and Dissertations. Paper 2612. <http://dc.etsu.edu/etd/2612>. Accessed 12th October 2018.
2. COULTER, Philip. (1971). "The Artist and the Critic; Flann O'Brien's novels "At Swim- Two-Birds" and "The Third Policeman". MA thesis, McGill University.
3. FOX, Melody J. (2015). *Gender as an 'Interplay of Rules': Detecting Epistemic Interplay of Medical and Legal Discourse with Sex and Gender Classification in Four Editions of the Dewey Decimal Classification*. Theses and Dissertations, Paper 872.
4. HUBERMAN, Isabella. (2014). "The Flowers of Eve: How Baudelaire found his way into feminist science fiction", *TRANS-* [Online], 18|2014, <http://trans.revues.org/1060>; DOI: 10.4000/trans.1060 Accessed 12 May 2018.
5. LOPEZ, Priscilla M. (2007). *Suffering Mothers and Savage Warriors: Gender and Nationalism in Early Twentieth Century Ireland*. Master thesis, UMI 1442211.
6. WALLACE, David. (1986). *Aesthetic Literacy and Modernity. A Study of D.H. Lawrence's Women in Love and Its Reception*. PhD Thesis. Simon Fraser University.

LEGAL DOCUMENTS

1. ***. (1913). *Moral Deficiency Act*. Web <http://www.educationengland.org.uk/documents/acts/1913-mental-deficiency-act.pdf>

PHOTOGRAPHS

1. (1916). *A unique photograph of the surrender of the Countess Markiewicz. It was taken by a vest pocket and camera and enlarged. The second figure on the right is the Countess*. Image: National Library of Ireland, NPA POLF207.
2. Keogh Brothers Ltd., p. (1914|1916). [*Fianna Éireann scouts with Countess Markiewicz and little girl, includes Fianna Éireann flags, taken outdoors*]

FILMS

1. CRANE, David (Producer) & Mullen, Peter (Director). (2002). *The Magdalene Sisters* [Motion Picture]. United Kingdom and Ireland: Momentum Pictures.

